

عنوان مقاله:

رویکردی مقایسه ای بر آسیب شناسی ادبیات داستانی مقاومت: تعهد به نمایش گزارشی وقایع = دور شدن از فنون نویسندگی

محل انتشار:

نخستین همایش ادبیات مقاومت با محوریت شهدای دانشجو استان خراسان شمالی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

سودابه مهرآقا - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

هشت سال مقاومت ایران در برابر عراق، میدانگی را برای نویسندگان فراهم آورد که قلم بردارند و در این حیطه هنرنمایی کنند. برخی از نویسندگان، در واقع، ماهر به فنون نویسندگی نبودند و در واقع با هدف گزارش وضعیت دوران جنگ و مقاومت، به ثبت و ضبط وقایع در داستان ها می پرداختند و برخی دیگر با علم به فن نویسندگی، وارد این حیطه شدند. در این میان، باید توجه داشت که چه نکته هایی می تواند داستان را از فنون داستان نویسی دور کرده و هنر نویسنده را به چالش بکشد. یکی از این نکته ها گزارشی بودن نوشته های نویسندگان در این حیطه است که میتواند با فنون داستانی به بهترین وجه، جذاب ترین فضا و صحنه های داستانی را به وجود آورد. با توجه به اهمیت این موضوع در جذب خوانندگان امروزی، به واکاوی آن در 6 رمان از سه دهه پس از انقلاب میپردازیم. میتوان گفت نویسندگان نزدیک تر به زمان جنگ، خود را متعهد به نمایش گزارشی صحنه ها و طرح شخصیت های بسیار بدون شخصیت پردازی گسترده دانسته و در نتیجه از توصیف داستانپردازانه دور شده و وقایع را به گزارشی شدن و در نتیجه خستگی خواننده نزدیک کرده اند.

کلمات کلیدی:

تعهد به نمایش وقایع، ادبیات داستانی، ادبیات مقاومت، رمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/747038>

